

המצב בעירית נצרת

מחבר: אמיל חביבי.
תאריך: 16 ביולי 1953.
מקור: עיתון קול העם.
תמלול לקידוד להגהה: גל י.

נצרת מתנוססת שוב בראש כותרות העתונים, האחדות הרחבה של עמליה הופגנה ביום ו' שעבר בשביתה כללית של כל תושבי העיר נגד מסי העיריה הגבוהים, הנגבים ע"י עיריה ממונה, שאינה עושה דבר למען האינטרסים של משלמי המסים. הפגנה זו אילצה את העיריה הממונה (עירית הממשל הצבאי, כפי שמכנים אותה בצדק תושבי נצרת), להתפטר. ע"י צעד זה הבליטה היא עוד יותר את חוסר הפופולריות של מדיניות הממשלה כלפי עיר ערבית זו.

עברו הזמנים, כאשר שרי הממשלה העיזו לטעון שהאוכלוסיה הערבית, בנצרת ובכפרים האחרים, חיה ב"גן עדן", המוקם והנשמר ע"י הממשל הצבאי, וכי האשמות הקומוניסטים על מדיניות דיכוי לאומי הם "השמצות". האחדות הרחבה של תושבי נצרת, אשר התגבשה תחת הנהגתה וע"י פעילותה של המפלגה הקומוניסטית, מפריכה טענות אלה. סיסמת האחוה היהודית-ערבית, שוויון זכויות, שלום ודימוקרטיה, אשר הונפה באומץ ע"י הקומוניסטים, הופכת סיסמת המאבק של כל העמלים הערבים בארצנו.

אולם מנהלי מדיניות הדיכוי הלאומי אינם רוצים, וכנראה אינם מסוגלים, ללמוד את הלקח מכשלון מדיניותם הבלתי פופולרית בנצרת. הציונים הכלליים הבינו ממפלה זו כי סוכני מפא"י בנצרת נכשלו. ע"כ דורש בטאונם, "הבוקר", להחליף את הסוכנים ולאפשר לציונים כלליים לנסות את מזלם. ביניהם לבין עצמם — מסכימים הם כי יש להמשיך במדיניות הדיכוי הלאומי, הם אינם מסוגלים לתאר לעצמם כי יתכן יחס אחר כלפי ההמונים הערבים. המטרה העומדת בפניהם כיום היא להפיל את סוכני מפא"י ולהעמיד במקומם סוכנים של הציונים הכלליים.

אולם, תושבי נצרת הוכיחו לא אחת כי הם לא יסתפקו בחילופי סוכנים, סוכני מדיניות הדיכוי הלאומי. מה שיש לשנות, הרי זה את המדיניות עצמה. השביתה הכללית ביום ו' בנצרת, הוכיחה את הדבר ללא צל של ספק.

כל שוחרי השלום והפטריויטים האמיתיים בארצנו, יקבלו בברכה את האחדות הלוחמת של תושבי נצרת, נגד מדיניות הדיכוי הלאומי וה"הפרד ומשול" — אחדות המוכיחה, מה עמוק מושרשת, באוכלוסיה הערבית בארצנו, הכמיהה לאחוה ושוויון זכויות עם העם היהודי. כוחה המדריך הגדול של המפלגה הקומוניסטית בין ההמונים הערבים הוא בחישול הסולידריות היהודית-ערבית, העומדת איתן ותעמוד גם בעתיד נגד כל מזימות סוכניו של דאלס.

ברורים ופשוטים הם תביעותיהם המידיות של תושבי נצרת המלוכדים: לקבוע תאריך קרוב לבחירות לעיריה ("אנו רוצים בעיריה אשר תשקוד על רכישת אמונו ולא אמן הממשל הצבאי" - כך אומרים, ובצדק, תושבי נצרת), לקבוע מסים עירוניים שיהיו מבוססים על "אפשרויות התשלום" של משלם המסים ולא על "אפשרויות הקבלה" של האינטרסים של חברי מועצת העיריה; לדאוג לעבודה עבור אלפי מחוסרי העבודה בנצרת ובאזור, ולבטל את הממשלה הצבאי השנוא והמיותר.

תושבי נצרת לא טענו מעולם כי הם מתנגדים לתשלום מסים עירוניים. הבעיה היא — למי לשלם ולשם מה. הם מבקשים שתינתן להם האפשרות לבצע את זכותם האלמנטרית, לבחור את הרשות המקומית שלהם.

זאת הדרך לישוב המשבר בעירית נצרת.

מינויים חדשים לא יביאו לא מסים ולא קולות לסוחרי הקולות.

נצרת היא עיר של כוחות השלום. בן-גוריון ורוקח לא יוכלו לשנות את העובדה הזאת. עד כמה שישתדלו לדחות יותר את הבחירות העירוניות בנצרת, כך יונף ביתר שאת ועוצמה הדגל המנצח של האחוזה היהודית-ערבית.